

एवंपितृप्रसंगोलक्ष्मणस्य व्रीडापरिहारमूल इति ज्ञात्वा तदेव अनुकुर्वन्नाह ॥ व्रीडितमिति ॥ एषः लक्ष्मणप्रस्तावितः पिता ॥ २१ ॥ नौ सुखोचितौ मन्यमानः ॥ वनवासं अनुध्याय कष्टं विचिंत्य ॥ २२ ॥ इमां सीतां ॥ २३ ॥ गोत्रवंतौ प्रशस्तनामानौ प्रशस्तकुलौवा ॥ गात्रवंताविति पाठे प्रशस्तशरीरौ ॥ जवनौ वेगवंतौ ॥ २४ ॥ पितुरागमने चिन्हांतरमाह ॥ स एष इति ॥ कंपते चलति आगच्छति ॥ अयं शत्रुं जयोरामेण सुयज्ञाय दत्तादन्य एव अतएव तातस्य शत्रुं जय इत्युक्तं ॥ २५ ॥ इह छत्रविषये ॥ २६ ॥ इतीव

व्रीडितं लक्ष्मणं दृष्ट्वा राघवः प्रत्युवाच ह ॥ एष मन्ये महाबाहु रिहास्मान्द्रुमागतः ॥ २१ ॥ अथवानौ ध्रुवं मन्ये मन्यमानः सुखोचितौ ॥ वनवासमनुध्याय गृहाय प्रतिनेष्यति ॥ २२ ॥ इमां चाप्येवै देहीमत्यंतसुखसेविनीं ॥ पिता मे राघवः श्रीमान् वनादादाय यास्यति ॥ २३ ॥ एतौ तौ संप्रकाशेते गोत्रवंतौ मनोरमौ ॥ वायुवेगसमौ वीरौ जवनौ तुरगोत्तमौ ॥ २४ ॥ स एष सुमहाकायः कंपते वाहिनीमुखे ॥ नागः शत्रुं जयोनाम वृद्धस्तातस्य धीमतः ॥ २५ ॥ न तु पश्यामि तच्छत्रुं पांडुरं लोकविश्रुतं ॥ पितुर्दिव्यं महाभाग संशयो भवतीह मे ॥ २६ ॥ वक्ष्यामि दवरोहत्वं कुरु लक्ष्मण मद्वचः ॥ इतीव रामो धर्मात्मा सौमित्रितमुवाच ह ॥ २७ ॥ अवतीर्य तु सालाग्रात्तस्मात्ससमिति जयः ॥ लक्ष्मणः प्रांजलिर्भूत्वा तस्योरामस्य पार्श्वतः ॥ २८ ॥ भरतेनाथसंदिष्टा संमर्दनं भवेदिति ॥ समंतात्तस्य शैलस्य सेनावासमकल्पयत् ॥ २९ ॥ अध्यर्धमिक्ष्वाकुचमूर्योजनं पर्वतस्य ह ॥ पार्श्वे न्यविशदा वृत्य गजवाजिनराकुला ॥ ३० ॥ सांचित्रकूटभरतेन सेनाधर्मपुरस्कृत्य विधूय दर्पं ॥ प्रसादनार्थं रघुनंदनस्य विरोचते नीतिमता प्रणीता ॥ ३१ ॥ इत्या० वा० आ० अ० सप्तनवतितमः सर्गः ॥ ९७ ॥ ७३ ॥

इत्येव ॥ सौमित्रिवक्ष्यामि स्थितं ॥ अथ वक्ष्यामि दवरोहणमाज्ञापयति ॥ वक्षादिति ॥ मद्वचः कुरु शंकां विहाय मद्वचसा सालावरोहणं कुर्वित्यर्थः ॥ २७ ॥ अवतीर्येति रामाज्ञयेति आदिः ॥ २८ ॥ रामाश्रमस्य संमर्दनं भवेदिति संदिष्टा आज्ञाता सेना शैलस्य समंताद्दूरभागे वासमकल्पयत् ॥ २९ ॥ अध्यर्धं सार्धं योजनं ॥ ३० ॥ धर्मपुरस्कृत्य दर्पं विधूय प्रणीता शिक्षिता सेना ॥ ३१ ॥ इति रामाभिरा० वा० आ० अ० सप्तनवतितमः सर्गः ॥ ९७ ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३१ ॥